

[Indenrigsministeren]

at meddele, at man ikke finder, at der kan træffes afgørelse i vedkommendes asylsag, hvorfor vedkommende på trods af udvisningen fortsat gives midlertidig opholdstilladelse.

Det bemærkes, at der i øjeblikket er overvejelser i Direktoratet for Udlændinge om, hvorvidt der i nogle asylsager vil kunne træffes afgørelse.

Spm. nr. S 495

Til *sundhedsministeren* (17/1 94) af:

Birgitte Husmark (SF):

»Hvad agter ministeren at gøre, for at brandmyndighedernes bestemmelser om, at hospitalernes gange skal kunne benyttes som flugtveje, bliver overholdt, således at det er muligt for såvel personale som patienter, der ofte må transporteres liggende, at blive bragt i sikkerhed i tilfælde af brand?«

Begrundelse

Mange steder i landet – senest i Århus – er det snarere reglen end undtagelsen, at patienter placeres på gangene. Der findes sågar eksempler på, at en sygehusledelse pålægger afdelinger at arbejde med overbelægning. Hvis dette, idet man ser bort fra andre uheldige konsekvenser, overhovedet skal kunne lade sig gøre uden at blokere flugtvejene, er det nødvendigt med en konsekvent udnyttelse af alle sengepladser på stuer i alle afdelinger, også selv om det kan indebære placering på en anden afdeling end den, der foretager behandlingen.

Svar (26/1 94):

Sundhedsministeren (Torben Lund):

Det er op til det enkelte amtsråd, Københavns Magistrat eller Frederiksberg Kommunalbestyrelse at sikre, at sygehusledelsen på de enkelte sygehuse efterlever brandmyndighedernes bestemmelser.

Jeg kan i øvrigt oplyse, at jeg på baggrund af den seneste tids debat om placering af sygehuspatienter på gangene har anmodet sygehuskommunerne og Rigshospitalet om at oplyse, hvad der i de seneste fem år er gjort for at undgå, at senge på gangene skulle udgøre en sikkerhedsrisiko i tilfælde af brand. Sygehuskommunerne og Rigshospitalet er ligeledes blevet anmodet om en vurdering af omfanget af problemet med senge på gangene.

Spm. nr. S 512

Til *skatteministeren* (20/1 94) af:

Niels Højland (FP):

»Er ministeren bekendt med, om der i nogle skatteregioner og kommuner foretages uensartet ligning omkring nedskrivning på minkskind og levende dyr, og i bekræftende fald vil ministeren da drage omsorg for, at ligningen foretages ensartet?«

Begrundelse

Spørgeren er blevet opmærksom på en række tilfælde, hvor den skattemæssige behandling af pelsdyravlere har været eller er afhængig af, hvilken kommune man bor i. Således har en række minkavlere i Bramming og Esbjerg Kommuner kunnet foretage skattemæssig nedskrivning på beholdningen af mink og skind, mens skattemyndighederne i f.eks. Egvad Kommune ikke følger samme ligningspraksis.

Svar (27/1 94):

Skatteministeren (Stavad):

Jeg går ud fra, at spørgeren sigter til de særlige sager om genoptagelse efter det nu ophævede SD-cirkulære 1988-59 om varelagerloven – levende dyr.

Baggrunden for dette cirkulære om genoptagelse var, at Vestre Landsret ved en dom af 10. marts 1988 gav en kreaturhandler medhold i, at hans beholdning af kreaturer var omfattet af varelagerloven, og at han derfor var berettiget til at nedskrive på beholdningen ved regnskabsårets udløb.

Dommen havde ikke alene betydning for kreaturhandlere, men tillige betydning for andre erhverv, der blev drevet under tilsvarende forhold, herunder pelsdyravl.

De skattelignende myndigheder blev derfor i SD-cirkulære 1988-59 anmodet om – efter begæring fra skatteyderen – at genoptage indkomstansættelser, hvor der i overensstemmelse med dommens principper var mulighed for at anvende varelagerlovens regler på beholdninger af levende dyr. Efter cirkulæret kunne ansættelserne tillades genoptaget for indkomstår, der lå indtil 5 år forud for Vestre Landsrets dom, det vil sige indkomståret 1983 og senere indkomstår. Der var ikke i cirkulæret fastsat en